

КАПУЛЕТИ

- Смъртта, която грабва Жулиета
и моите стенания събужда,
ме прави да немея в тоя миг.
/Влизат брат ЛОРЕНЦО и ПАРИС,
придружени от МУЗИКАНТИТЕ./

БРАТ ЛОРЕНЦО

- Ще тръгва ли невестата за църква?

КАПУЛЕТИ

- Ще тръгва, ама няма да се върне!
О, синко мой, пред сватбата е спала
смъртта студена с твоята невеста.
Смъртта прониза прелестното цвете,
и тя ми стана зет - и мой наследник!
Празнува с нея сватба дъщеря ми!
И нека вземе мене - всичко давам:
живот, имот - на нея, на смъртта.

ПАРИС

- Та затова ли чаках тоя ден -
подобно зрелище да ми достави?

КАПУЛЕТИ

- О страшен ден, омразен и проклет!
По-страшен времето не е видяло
във своя вечен ход. Едно дете
да имаш само - скъпа, нежна рожба
да имаш за утеха и за радост -
и него ми отнема днес смъртта!

ДОЙКАТА

- О скръб! О скръбен, скръбен, скръбен
ден!